

РЕШЕНИЕ

№ 1722

гр. София, 17.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 09.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **954** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.91 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община (НОДТСО).

Образувано е по жалба на П. Д. Т. с постоянен адрес – [населено място], [жк][жилищен адрес] срещу Заповед № СОА 22-РД08-1446/06.10.2022г. издадена от кмета на Столична община, с която на жалбоподателя П. Д. Т. се отказва издаване на карта за преференциално паркиране на пътно превозно средство (ППС) на територията на Столична община поради неотговаряне на критериите по чл.91 от НОДТСО, потвърдена с Решение № АК-01-45/17.11.2022г. на Областния управител на област С. .

Жалбоподателката П. Т. оспорва заповедта като издадена в противоречие с материалноправните норми и с целта на закона. Поддържа, че страда от увреждания, които водят до траен дефицит на стоежа, придвижването и издръжливостта, които не са взети предвид от административния орган. Сочи се, че са й извършени общо 14 броя оперативни намеси за отстраняване на лимфни възли, което от своя страна води до постоянен лимфен оток, затрудняващ изключително придвижването и издръжливостта ѝ. Освен това страда и от хронична бъбречна недостатъчност, което от своя страна също допринася за развитието на трайно оформен дефицит на издръжливостта ѝ. Излагат се аргументи, че попада в хипотезата на чл.91 ал.1 т.1 от НОДТСО. Моли съда да отмени обжалваната заповед и да задължи кмета на СО да издаде карта за преференциално паркиране.

В съдебно заседание не се явява и не се представлява. Непретендира разноски.

Ответникът – кметът на Столична община, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Д. Н., оспорва жалбата като неоснователна. Излага твърдения за законосъобразност на административния акт. Сочи, че комисията, която разглежда заявленията, не е длъжна да извършва прегледи на заявителите, а може да установи състоянието им само по представените документи с оглед изменениета на НОДТСО с решение № 522 от 12.11.2020г. на Столичен общински съвет. Моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна. Представя писмени бележки.

Съдът при преценка на допустимостта и основателността на жалбата приема следното:

Жалбата е процесуално допустима, депозирана в законоустановения 14 дневен срок, считано от връчване на Решение № АК-01-45/17.11.2022г на Областния управител на Област С./ решението е получено от жалбоподателя на 19.01.2023г –лист 59 от делото/ . Оспорената заповед е индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, тъй като с нея непосредствено се засяга законен интерес на жалбоподателя, и следователно подлежи на съдебен контрол за законосъобразност по силата на чл.120 от Конституцията на Република България. Жалбата е подадена от активно легитимирано лице – адресат на акта, в преклузивния срок за оспорване, установен в чл.149, ал.1 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

От приложената към делото административна преписка и събраните доказателства от фактическа страна се установява следното:

Настоящото административно производство е започнало по заявление с вх. №[ЕГН]/14.09.2022 г. на П. Д. Т., с което жалбоподателката е сезирала кмета на СО с искане да му бъде издадена карта за преференциално паркиране на ППС, превозващи хора с увреждания в зоните за почасово платено паркиране и паркингите общинска собственост на територията на СО. Към заявлението жалбоподателката е приложила Експертно решение на ТЕЛК № 2125 от заседание №128 от 26.07.2022г., издадено от УСБАЛ по онкология ЕАД – [населено място], с което пожизнено ѝ е определена трайно намалена работоспособност (ТНР) 80% за следните заболявания: водеща диагноза - горен вътрешен квадрант на млечната жлеза; общо заболяване: карцином на лява млечна жлеза, състояние след квадрантектомия с АЛД ТЕЛК, издала представеното ЕР, е в състав: онколог, специалист по вътрешни болести и ендокринология .

Заявлението на жалбоподателя е било разгледано на 20.09.2022 г. от комисия, назначена от кмета на СО. Констатациите на комисията са отразени в представения с административната преписка Протокол № 969/120.09.2022г. По преписката няма данни жалбоподателят да е уведомен да се яви на преглед пред комисията, съответно и в протокола липсват данни за извършен преглед, поради което съдът приема, че комисията, която включва и специалист ортопед- хирург, се е произнесла само по документи. Няма данни от жалбоподателя да са изискани и други документи за установяване на ортопедичните и неврологичните му заболявания. След преценка на представеното ЕР на ТЕЛК комисията е обосновала извод, че жалбоподателят не отговаря на изискванията за издаване на карта за преференциално паркиране, установени в чл.91 от Наредбата за организация на движението на територията на СО (НОДТСО), тъй като описаните в ЕР на ТЕЛК заболявания не водят до трайно оформен

функционален дефицит на стоежа, придвижването и издръжливостта, лицето не ползва инвалидна количка, ортопедични апарати, външни протези, патерици или чужда помощ, не му е определен процент на ТНР над 90% за сърдечни, белодробни или зрителни заболявания.

Производството е приключило с постановяване на оспорваната заповед, с която кметът на СО е отказал на жалбоподателя издаване на карта за преференциално паркиране на ППС, превозващи хора с увреждания в зоните за почасово платено паркиране на определените и обозначени за целта места.

Заповед № СОА22-РД08-1446 от 06.10.2022г. на Кмета на СО е оспорена по административен ред пред Областия управител на област С., който с Решение № АК-01-45/17.11.2022г. е отхвърлил жалбата на П. Д. Т.

По делото е представена медицинска документация за установяване на заболяванията на жалбоподателя, включително и епикриза, издадена от Първа АГБАЛ „Света София“ ЕАД, в която е описано и придружаващо хронично заболяване – бъбречна поликистоза /I-ва степен на бъбречна недостатъчност/

В жалбата се акцентира и върху обстоятелството, че вследствие на множество оперативни интервенции за премахване на лимфни възли, П. Т. страда от постоянен лимфен оток, което от своя страна затруднява изключително придвижването и издръжливостта ѝ, вследствие на което са налице трайно затрудняващи движения при придвижване.

При така установената фактическа обстановка съдът обосновава следните правни изводи, извършвайки проверка по всички основания по чл.146 от АПК:

Правилата, ограниченията и забраните, свързани с организацията на движението на ППС на територията на Столична община са уредени с нарочна наредба, приета с Решение на Столичния общински съвет (СОС) №332/19.05.2005г. Режимът на преференциално паркиране на ППС, превозващи хора с увреждания, е установен в Раздел III.1. НОДТСО, чл.85 – чл.103 (приет с Решение на СОС №521 по Протокол №48/26.09.2013г.).

Оспореният административен акт е постановен от компетентен административен орган, в рамките на предоставените му правомощия, съгласно чл.44, ал.1 и ал.2 ЗМСМА във вр. с чл.92 НОДТСО.

Актът е в предписаната от закона форма.

При издаването на акта обаче са допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административно-производствените правила е съществено тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган. Доколкото предназначението на административнопроизводствените правила е да обезпечат издаването на един законосъобразен по съдържание акт, то до отмяна водят само нарушения, които, ако не бяха допуснати, би могло да се стигне и до друго решение на поставения пред административния орган въпрос. Нарушението се състои в това, че комисията, назначена със заповед на кмета на СО, не е извършила преглед на жалбоподателя, респективно не е изискана допълнителна медицинска документация. Действително, няма разпоредба, която да задължава комисията да извърши преглед, като това е оставено на нейната преценка. В назначената комисия има включен лекар със специалност ортопедия, което кореспондира с предпоставките за издаване на карта за преференциално паркиране.Разглеждайки ЕР на ТЕЛК, комисията би следвало да

отчете, че то е издадено от ТЕЛК по онкология, съобразно водещото заболяване на жалбоподателя, в която не участва специалист ортопед. При това положение комисията е следвало да извърши преглед на жалбоподателя или поне да му укаже да представи допълнително медицинска документация. Като не е сторил това, административният орган като краен резултат е постановил акта без да изясни напълно относимите факти, което е съставлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила. В конкретния случай е нарушена разпоредбата на чл.35 от АПК, тъй като административният акт е постановен, преди да бъдат изяснени в пълнота всички факти и обстоятелства, относно основното и придружаващите заболявания на П. Т. и резултатите до които са довели те, свързани с твърденията ѝ за затруднено придвижване и издръжливост. Наличието на допуснати нарушения на административнопроизводствените правила е довело и до противоречие на оспорения акт с действащите към момента на постановяването му материалноправни норми.

По силата на чл. 99а, ал. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) карта за паркиране на местата, определени за превозните средства, обслужващи хора с трайни увреждания и използване на улеснения при паркиране, се издава от кмета на съответната община по образец. От своя страна, разпоредбата на § 6, т. 64 от ЗДвП препраща към ЗХУ относно тълкуване на понятието трайно увреждане, където в § 1, т. 2 е дефинирано, че "хора с трайни увреждания" са лица с трайна физическа, психическа, интелектуална и сетивна недостатъчност, която при взаимодействие с обкръжаващата ги среда би могла да възпрепятства тяхното пълноценно и ефективно участие в обществения живот, и на които медицинската експертиза е установила вид и степен на увреждане или степен на трайно намалена работоспособност 50 и над 50 на сто.

Доколкото в Закона за движение по пътищата - чл. 99а, не са посочени критерии за определяне на групата хора, които могат да се възползват от преференциално паркиране, то този въпрос е в дискрецията на общинския съвет, който със своя наредба може да определи категориите правоимащи лица.

В чл.91, т.1 – т.5 НОДТСО изчерпателно са посочени условията, алтернативното наличие на всяко от които е предпоставка за предоставяне на карта за преференциално паркиране:

1) лица, които вследствие на увреждането не могат да се придвижват без използването на инвалидна количка, ортопедични апарати, външни протези, патерици или чужда помощ, т.е. лица, които не са в състояние да заемат изправено положение на тялото без използването на технически помощни средства и имат трайно оформен функционален дефицит на стоежа, придвижването и издръжливостт – с определени повече от 50% ТНР; или

2) лица с III-ти и по-висок функционален клас на сърдечна недостатъчност и с определени над 90% ТНР или вид и степен на увреждане, определени от Д., ТЕЛК и НЕЛК; или

3) лица с белодробни заболявания с втора и по-висока степен на хронична дихателна недостатъчност и определена над 90% ТНР или вид и степен на увреждане, определени от, ТЕЛК и НЕЛК; или

4) лица с пълна двустранна слепота или с определена над 90% ТНР или вид и степен на увреждане, поради зрителни заболявания, определени от, ТЕЛК и НЕЛК; или

5) деца до 16-годишна възраст с други заболявания и с определени от ТЕЛК и НЕЛК

вид и степен на увреждане повече от 90%.

Заложените в наредбата критерии стесняват кръга на правоимащите лица, като признават това право не на всички лица с определена ТНР, а само на тези, на чието придвижването е затруднено във висока степен, и на тези, които имат висока степен на ТНР поради сърдечни, дихателни и зрителни увреждания. Единствено за лицата до 16 години, видът на увреждането е без значение, но също се изисква висока степен на увреждане.

Относима към случая е разпоредбата на чл.91, т.1 от НОДТСО, предвид изложените твърдения в жалбата и събраните доказателства по делото. Няма спор по делото, че жалбоподателят не попада в останалите четири категории на правоимащите лица. Спорът е единствено по приложението на т.1 във връзка със заболяванията на жалбоподателя, които са довели и до нарушения на опорно-двигателния апарат, вследствие на онкологично заболяване, опаративно отстраняване на лимфни възли и придружаващо хронично заболяване – бъбречна поликистоза.

Разпоредбата не съдържа ограничения по отношения характера на заболяването – то може да бъде не само ортопедично, но и неврологично, ендокринологично, онкологично, съдово или всякакво друго заболяване. Законодателят поставя акцента върху увреждането като резултат от заболяването – то трябва да води до невъзможност лицето да се придвижва без използването на помощните средства, които са изчерпателно изброени в разпоредбата. Разпоредбата съдържа автентично тълкуване на волята на законодателя какво се разбира под необходимост да се използват помощни средства – лицата да не са в състояние да заемат изправено положение на тялото без използването на технически помощни средства и да имат трайно оформен функционален дефицит на стоежа, придвижването и издръжливостта. Двете предпоставки са кумулативни. В случая въз основа на приобщения доказателствен материал не би могъл да се направи категоричен извод, който е възприет от административния орган, а именно че жалбоподателят няма дефицит по отношение на придвижването и издръжливостта, както и че не е в състояние да заема изправено положение на тялото без помощни средства.

Напротив, въз основа на представената медицинска документация и твърденията на жалбоподателя, следва да бъде извършена задълбочена проверка, включително и ако се налага допълнителен медицински преглед и представяне на допълнителни документи от жалбоподателя, въз основа на които по категоричен начин да бъде установено има ли дефицит по отношение на придвижването и издръжливостта, както и дали жалбоподателя е в състояние да заеме изправено положение на тялото без помощни средства – патерици.

Предвид всичко изложено, настоящият съдебен състав намира, че оспореният акт е незаконосъобразен на основание чл.146, т.3 и 4 от АПК, поради което следва да бъде отменен, а преписката да бъде изпратена на административния орган за ново разглеждане при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на спора право на присъждане на разноски възниква за жалбоподателя, съгласно чл.143, ал.1 от АПК, но такива не се претендират, поради което съдът не дължи произнасяне.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, III-то отделение, 61 – и състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № СОА 22-РД08-1446/06.10.2022г. издадена от кмета на Столична община, с която на жалбоподателя П. Д. Т. се отказва издаване на карта за преференциално паркиране на пътно превозно средство (ППС) на територията на Столична община поради неотговаряне на критериите по чл.91 от НОДТСО, потвърдена с Решение № АК-01-45/17.11.2022г. на Областния управител на област С. .

ИЗПРАЩА преписката на кмета на Столична община за ново разглеждане при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона в 14-дневен срок от влизане на съдебното решение в сила.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, подадена чрез Административен съд София – град в 14- дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: